

l'aveudebenicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 6 de maig de 2005 • Núm. 483 • Any X • 0.75 Euros

ESPORTS: El CD Benicarló empata en un partit que ja no va ser seguit per l'alcalde

Problemes que han de resoldre els polítics

El delegat del Govern desvetlla que els delictes han pujat els darrers anys

**30 Milions d'Euros
S'aprova el pressupost benicarlando del 2005**

483

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

La millora del pont del i desembocadura del Barranquet s'ha dut de forma xapussera però s'ha d'arreglar

EL TEMA

Els populars van retrasar per incompetència la solució a les inundacions del Barranquet

MEDI AMBIENT

Pere Bausà analitza la investigació espacial i les despeses que aquesta genera a nivell mundial

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

ESPORTS

El Benicarló de Handbol Al-leví és el nou campió comarcal d'aquest esport

Corresponsabilitat

Des d'aquesta revista ja ho vam dir fa temps. Hi havia punts foscos en les obres del Barranquet. Primer que no començaven, després fiquen unes fites i a tornar a esperar, més tard només moviments de terra a una banda del pont (carregant-se els pinets plantats pel dia de l'arbre), a continuació desapareixen les màquines i, finalment, esclata la traca: ni tenien permisos d'actuació damunt d'algunes zones, ni s'havia acordat amb les empreses de serveis (aigua, llum, telèfon, etc.), com fer els desviaments provisionals dels mateixos.

Tot això, a més, ha portat aparellat, que les despeses de paralizació de les obres hauran de sortir de les butxaques dels contribuents per la negligència d'uns polítics que cobren per la seua feina, però que difícilment assu-

miran la responsabilitat de tot aquest nyap.

Els ciutadans n'estem farts de polítics incompetents que l'únic que fan és parlar de cara a la galeria. El bipartit, com oposició abans, i ara com a govern, hauria d'exigir públicament, al l'antic govern del PP, primer, que assumira la seua responsabilitat política i després, que el que ara ens tocarà pagar a tots els ciutadans per la seua incompetència, hauria de sortir de les seues butxaques. Ja sabem que açò últim és una quimera, que no passarà, però almenys, és veuria fins on arriba la corresponsabilitat d'aquest nou govern Psoe-Bloc amb el PP.

En cas contrari, seria com tapar-se, els uns als altres, les seues vergonyes i, també, serien corresponsables, per omissió.

CARXOFA: un bon basquet de carxofes per al Conservatori per curset de piano i audició final a càrrec de la gran pianista Marisa Blanes. Llàstima que en concerts de una categoria com el d'aquesta intèrpret alcoiana la gent no responga millor.

PANISSOLA: un cofa de panissoles per al nostrenou alcalde, per aparcar en zona reservada per a minusvàlids. Aquest no és el millor exemple, però tot i així, estem convençuts que pagarà la multa com qualsevol veí pel seu gran error. (Enric, no te la llesves i paga com cal).

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

El Barranquet maleït

Les obres de millora del pont del Barranquet s'han paralytitzat a causa de la inacció de l'anterior equip de govern popular

text REDACCIÓ

L'anterior equip de govern de Benicarló no va fer els deures i no va facilitar a l'empresa Luján els terrenys necessaris on ha de descansar una de les sabates de sustentació del pont del Barranquet. D'altra banda, tampoc va realitzar les gestions necessàries perquè es fes el desviament de les canalitzacions d'aigua potable, subministrament elèctric i un altre tipus de canalitzacions que discorren per l'actual pont. Esta és la causa de la paralytització de les obres del nou pont del Barranquet, segons ha denunciat l'alcalde de Benicarló, Enric Escuder.

El consistori, a més, haurà de córrer amb les despeses d'indemnització a l'empresa adjudicatària pel retard de les obres, al ser el causant de la paralytització dels treballs. El que en principi era la solució als problemes d'inundació del tram final del barranc, s'està convertint en un mal son per al nou equip de govern, que ha de torejar un bou que li va deixar sense rematar l'anterior alcalde. Mai plou a gust de tots i, en el cas del Barranquet, ni plou a gust dels veïns, que continuen sense poder dormir tranquils en nits de pluja intensa, ni tampoc ho fa per al nou equip de govern.

L'INICI DE LES OBRES

Les obres van ser adjudicades, per mitjà del procediment d'emergència, a l'empresa Luján. "Però paral·lelament a l'inici de les obres, l'ajuntament havia d'iniciar els tràmits encaminats a aconseguir la cessió dels únics terrenys de propietat particular afectats per les obres", explica Escuder, qui ha qualificat esta situació de "un problema gros". L'empresa adjudicatària dels treballs va començar les obres "però només va poder fer moviments de terra en la part de la desembocadura", en el

lloc on s'instal·laran uns talussos de pedra. Al no tindre els terrenys necessaris per a continuar amb els treballs, va arribar la paralytització i la 'misteriosa' desaparició de les màquines, sense que, fins al moment, ningú haja explicat el perquè de la situació.

LA PROPIETAT DELS TERRENYS AFECTATS

En estos moments, els terrenys afectats estan ocupats per una superfície comercial, però la negociació s'ha de realitzar amb tres persones diferents, perquè "hi ha un propietari dels terrenys, el que ostenta els drets de superfície i l'arrendador". En este sentit, el primer edil assegura que "ja s'han realitzat els primers contactes per a desbloquejar la situació" que van encaminats a aconseguir l'acta d'ocupació que l'empresa necessita per a continuar amb les obres. Escuder ha lamentat que l'anterior equip de govern "només fera algun tipus de gestió, però sense solucionar la part fonamental de la problemàtica".

D'altra banda, cal destacar que en estos terrenys particulars està ubicada "una estació de bombament d'aigües negres", que també es veurà afectada pels treballs i sobre la qual s'haurà de negociar el trasllat a una altra ubicació. Ara, el nou equip de govern haurà de negociar

a quatre bandes la cessió dels terrenys i a més, "establir un calendari d'actuacions amb la seua corresponent temporalització", ja que es vol evitar afectar la superfície comercial en els mesos de juliol i agost, els de major volum de negoci per a ells. L'alcalde de Benicarló ha destacat "la bona voluntat per part de tots els implicats" per a portar a bon port la negociació.

No obstant, la paralytització dels treballs suposarà un cost afegit al pressupost inicial per incompliment dels terminis, "perquè les obres s'han paralytitzat per culpa de l'ajuntament, que no ha facilitat els terrenys", assegura Escuder. En este sentit, l'alcalde confia que la situació es desbloquege prompte i que "les obres puguen estar acabades d'ací a enguany".

EL NOU PONT

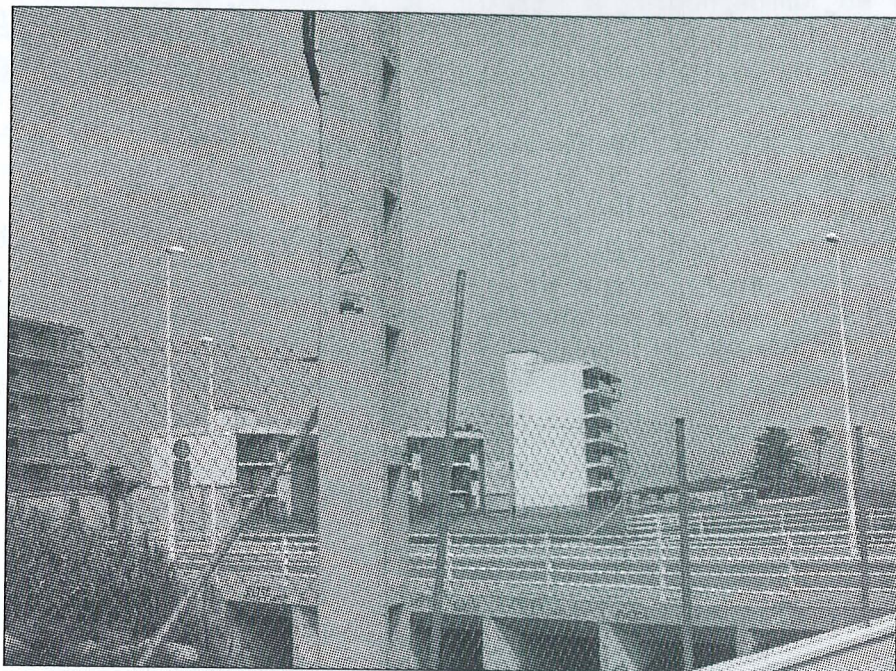
El nou pont del Barranquet, que es construirà, compta amb un pressupost d'un milió sis-cents mil euros, que seran sufragats per la Generalitat Valenciana després de la declaració d'emergència de què van ser objecte els treballs. Les obres van encaminades a la construcció d'un pont amb una capacitat de desaiçue major que el que existeix en l'actualitat. Cal recordar que l'estretor dels ulls del pont actual van ser els causants que al novem-

Pont del Barranquet, de nou endarrerit

ve de la pàgina anterior

bre del 2.003, el llit del Barranquet es desbordara i inundara les vivendes confrontants a causa d'una forta revinduda. Escuder ha explicat que "la part estructural del pont és metàl·lica, la qual cosa facilitarà la seua col·locació" una vegada estiguen construïdes les sabates de sustentació sobre les quals ha d'assentar-se. Estes últimes seran dos pilars de mil metres cúbics de formigó. El pont és d'un sol ull per a facilitar l'evacuació d'aigües en este tram final del barranc. Una vegada finalitzat, comptarà amb dos carrils de circulació i tres metres de vorera a cada costat, a més d'un carril bici.

Ho veurem enguany o passarem un altre hivern sense dormir?

30 milions de pressupost per 2005

text NATÀLIA SANZ

El Ple de l'ajuntament de Benicarló ha aprovat per urgència, amb els vots a favor de l'equip de govern i l'oposició del Partit Popular, els pressupostos municipals per al 2.005. L'agre debat entre equip de govern i oposició s'obria amb les paraules del portaveu del Partit Popular, Francisco Flos, que deia que el seu partit votava a favor la urgència del punt per a no ser acusats d'entorpir la gestió municipal, encara que recordava que el de Benicarló, és l'únic ajuntament d'Espanya a aprovar els comptes municipals per mitjà d'este tràmit. Flos va sentenciar al nou equip de govern dient que "qui mal comença, mal acaba". Els comptes municipals per al 2.005 ascendixen a quasi trenta milions d'euros i l'equip de govern ha volgut donar solució a alguns de què, asseguren, són els problemes més importants dels ciutadans. En este sentit, s'han eliminat de l'esborrany que va pre-

parar el Partit Popular, les inversions que no es consideren prioritàries per a este exercici, com "el mobiliari del nou ajuntament, perquè no estarà construït enguany, el camp de moto cross, la pista americana o la urbanització del carrer Moreres", va explicar José Lluís Guzmán, portaveu del Bloc per Benicarló. Esta última es realitzarà quan s'inicien les obres de

la Fundació Compte-Fibla.

La partida més elevada del nou pressupost és la d'inversions, que ascendix a un total de catorze milions d'euros. Els següents són la de personal, amb sis milions d'euros i la de despesa corrent, en la que l'equip de govern disposarà de cinc milions.

Els delictes han pujat a Benicarló

text NATÀLIA SANZ

Juan María Calles, subdelegat del Govern en la província de Castelló, ha qualificat d'irresponsabilitat la no convocatòria de la Junta de Seguretat Local de Benicarló en dos anys. Calles ha desvelat que Benicarló ha patit una escalada de delictes en els últims anys que haguera fet necessari la convocatòria de la Junta per a unir esforços en la lluita contra el delicte. El subdelegat ha parlat de l'existència en la nostra comarca, durant el 2.004, d'una banda organitzada que va aconseguir que la delinqüència augmentara de l'orde d'entre un deu o quinze per cent. La detenció dels presumptes delinqüents, a principi d'enguany, ha provocat que durant el primer trimestre, les dades de la delinqüència hagen descendit un nou per cent. Calles ha dit que es troba "moderadament satisfet" amb estes dades i ha assenyalat que la coordinació existent entre Guàrdia Civil i Policia

Local de Benicarló ha aconseguit mantindre les xifres en els mateixos paràmetres que en la resta de l'arc mediterrani. En el cas de Benicarló, les transgressions més freqüents que es cometen estan en relació amb delictes contra el patrimoni, encara que s'ha detectat "un augment en l'últim any en els maltractaments en l'àmbit familiar", segons ha assegurat José Manuel Díaz, tinent coronel de la Guàrdia Civil, que ha assenyalat que Benicarló "no és una ciutat especialment fàcil de vigilar per l'existència de població estrangera". En este sentit, ha matisat que "té de bo que, com hi ha treball, baixen els índexs de delinqüència". D'altra banda, s'ha anunciat l'augment d'efectius de Guàrdia Civil de cara a la pròxima campanya d'estiu.

REGULARITZACIÓ

Esta setmana ha acabat el termini de presentació de sol·licituds per a la normalització d'estrangers en el nostre país. En la província de Castelló, han sigut de l'orde de dotze mil les instàncies presenta-

des. A Benicarló, mil sis-cents estrangers han sol·licitat la regularització de la seua situació. Juan María Calles, subdelegat del Govern en la província de Castelló, s'ha mostrat satisfet amb el procés extraordinari que s'ha iniciat i ha indicat que esta mesura afavorirà la disminució de la delinqüència en la nostra província. Calles ha assegurat que quan els sol·licitants obtinduen la documentació que els acredite la seua situació legal en el nostre país "tindrem ciutadans i no delinqüents". En este sentit, el subdelegat ha assegurat que hi ha una relació directa entre la presència de població estrangera il·legal i l'augment dels índexs de delinqüència en la província de Castelló. "És evident que no podem suportar un índex elevadíssim de població itinerant que no té treball", ha remarcat. Calles ha recordat que esta és l'última oportunitat que té esta població per a regularitzar la seua situació en el nostre país i que, quan finalitze el termini, es tornarà a aplicar la Llei d'Estrangeria.

Canalització de canonades

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló costejarà la nova canalització de canonades del passeig Marítim, després de comprovar que "no hi ha cap conveni amb a l'entitat de sanejament". Així ho ha explicat Enric Escuder, alcalde de Benicarló, que ha desmentit que l'anterior equip de govern arribara a cap acord amb els responsables de l'entitat, com s'havia anunciat diverses vegades.

En este sentit, el primer edil ha anunciat que "l'estudi que va realitzar Sorea intentarem reconvertir-ho en un projecte i costejarem la nova canalització amb recursos del propi ajuntament".

D'altra banda, Escuder ha anunciat que la setmana que ve es convocarà un ple extraordinari en el que s'inclourà la proposta d'estatuts de la Taula del Sénia, pas previ per a arribar a la mancomunitat en què pretenen convertir-se els ajuntaments agru-

pats en la futura entitat.

Així mateix, en el ple s'abordarà l'aprovació de les obres de canalització del Barranc de la Sotà per part de l'empresa encarregada de construir la Ciutat Sènior en la partida de Sant Gregori.

VIè Marató de fotos de Falles

text ENFOQUE

El passat 22 d'abril l'Associació de fotografia "Enfoque" de Benicarló es va reunir en un conegut restaurant, per celebrar el lliurament dels premis de la VI^a Marató de fotografia que amb el Tema Falles va ser convocat durant les últimes festes. Al finalitzar l'àpat cada guanyador va rebre de mans del President, el trofeu acreditatiu del premi.

Els guanyadors van ser:

-1er Premi a la Millor fotografia:

Andrés Esbri

- 2n Premi a la Millor Fotografia : Joaquín foix

- 3er Premi a la Millor fotografia: Lluís Piñana

- 1er. Premi al Millor Conjunt:

Casto Rodríguez

- 2n. Premi al Millor Conjunt: Joaquim Delshorts

- 3er. Premi al Millor Conjunt: Pilar Julián.

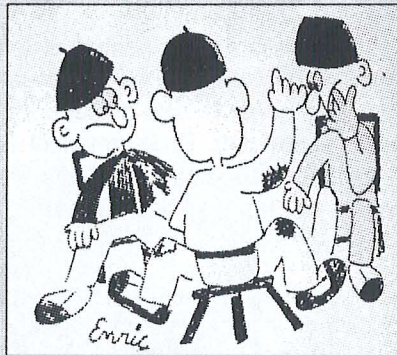

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

1. De nivell autonòmic, astronòmic i galàctic va ser l'última roda de premsa del PP. Primeres espases de la Generalitat van acompanyar Jaime Mundo en una compareixença que va deixar els professionals de la informació de pasta de boniato. En acabar els parlaments no van saber posar-se d'acord sobre què havien vingut a dir aquella gent: van parlar de València i de poca cosa més, no van dir res de Benicarló ni de la comarca. Possiblement es tractava de rendibilitzar el passeig cap al nord dels dignataris valencians fent-se una foto on més falta els fan. Altra cosa no s'entén.

2. El segon misteri de la setmana passada és el contingut de la reunió sobre l'Agenda 21. Si la primera roda de premsa ens va deixar perplexos, la que va fer una senyoreta sobre la participació ciutadana ens va acabar de rematar. Només somreia i passava transparències però de forment, ni un gra: res sobre l'estat de la ciutat ni projectes concrets de futur. Com va ser la cosa, que no es van atrevir a obrir boca els regidors, anteriors i vigents, de participació ciutadana i de medi ambient que hi havia assistint.

3. Un tafaner dels que no saben estar-se quietos ha confessat que la setmana passada un benicarlano d'ERPV compartia seient i berenar al tren amb Joan Puigcercós i Agustí Cerdà, membres de la cúpula d'ERC. Baixaven a València a la manifestació o preparaven l'operació per desbancar el BLOC de l'espectre nacionalista a la ciutat?

4. Heu provat d'anar a Peníscola ara que ve el calor? Ni pel davant ni pel darrere hi arribaríeu. Per davant ja només passa, i a dures penes, l'autobús que necessita déu i ajuda per maniobrar sobre el pont de la ratlla del terme, i per darrere us ho impediran les obres d'ampliació del tram que va entre la fita de terme i el camí de la Volta. Són obres d'ampliació davant de l'hotel més gran. Més us val accedir des de la 340 i

així trieu una de les milers de cases que estan sembrant a l'antic prat de la "ciudad en el Mar".

5. El nou alcalde també en fa de malifetes. Va aparcar el seu cotxe en un lloc reservat per a minusvàlids. L'excusa, després que el descobriren, va ser que anava amb presses. No deu conèixer la dita aquella que diu que "les presses no són bones companyes de viatge". Uyuyuy, senyor alcalde, els comportaments incívics no tens excusa, i menys per a vosté, la nostra primera autoritat. Quin exemple! Menys mal que els municipals no n'entenen de presses i li van plantificar el "tiquet de caixa" corresponent. Si senyor, bé pel municipal. Suposem que, ara, a banda d'haver entonat el "mea culpa", l'alcalde, em refereixo, pagarà la multa? O ... la recorerà?

Si envia la papereta de pagament a esta gent de La Veu segur que li la publicaran. Així, sí que donaria exemple.

6. Maquetador de La Veu, despertat! Que ja se t'ha acabat la lluna de mel, novença! Què és això de confondre carxofes i panissoles, home?

Acaben 'els divendres' d'Alambor

text NATÀLIA SANZ

Alambor va tancar divendres passat la tercera edició dels Divendres Literaris amb la presentació de la novel·la "L'hivern del Tigre", d'Andreu Carranza.

En l'obra, l'autor recrea els últims anys de vida de Ramón Cabrera, el Tigre del Maestrat, en el seu exili de Londres. Els records del guerriller carlista fan un repàs pels anys gloriosos de la seva vida militar, quan va arribar a aconseguir agrupar i liderar a un nombrós exèrcit d'homes.

Les seves fetes es van fer famoses per tota Europa quan va assolir crear el seu propi estat. Andreu Carranza va néixer a Ascó (1957) i viu a Flix (Ribera d'Ebre). Col·labora a "La Vanguardia", "Presència" i "La Veu de l'Ebre". És autor de les obres "La tinta de la immortalitat" (Premi Recull 1991),

"El desert de l'oblit" (Premi Ribera d'Ebre 1993), "Riu Avall" (Premi Sebastià Juan Arbó 1995), "Anjub" (Premi Sant Joan 2000) i

"La filla de la Memòria" (Premi Vila d'Ascó), entre d'altres. Ha estat distingit amb La Sirga d'Or.

Curs de perfeccionament

text NATÀLIA SANZ

La pianista alcoiana Marisa Blanes, ha dictat un curs de perfeccionament i interpretació al conservatori de Benicarló. Blanes està considerada com una de les millors intèrprets de piano dels nostres dies, i el seu repertori abarca des de la música del barroc a les últimes tendències i estils musicals. Versàtil, i poseidora d'una tècnica que l'ha fet mereixedora de l'aplaudiment de la crítica, la pianista d'Alcoy ha compartit unes jornades d'intens treball amb els estudiants de piano del conservatori de Benicarló, i altres arribats de diferents parts del país.

Després dels cursos de trombó i contrabaix, que han aconseguit una important xifra de matricules,

el curs de piano referma una línia de treball que pretén complementar els estudis reglats amb els

coneixements aportats per importants figures de la interpretació musical.

La Plataforma de les basses anuncia querelles

La Plataforma contra l'Abocador a la Bassa ha anunciat que es querellarà contra totes aquelles persones i institucions que aproven definitivament l'abocador en esta partida. Els màxims responsables del moviment opositor han tornat a recordar que en el subsòl de la partida, està l'aquífer que abasteix d'aigua potable a tota la plana de Castelló, des de Vinaròs fins a Orpesa, i que este podria contaminar-se per filtracions.

A més, han posat en evidència tota una sèrie, diuen, d'irregularitats en el procés d'aprovació de l'emplaçament i han destapat contradiccions entre els informes facilitats pel consorci de residus de la zona I.

Per la seua banda, Jaime Mundo, president del Consorci,

s'ha mostrat tranquil davant d'estes acusacions i ha recordat que en estos moments el projecte es trova en fase d'alegacions.

La plataforma, per la seua part, ha anunciat que continuarà lluitant perquè l'abocador de residus

sòlids urbans de l'àrea I s'ubique en el Mas de Noguero, a les Coves de Vinromà, un emplaçament que, segons pareix, sí que compta amb informes favorables.

“Si tens un pare mag...”

text NATÀLIA SANZ

L'Obra Social Caixa Madrid i l'Ajuntament de Benicarló van presentar la passada setmana a l'Auditori Municipal l'obra de teatre infantil “Si tens un papà mag...”, una obra de Gabriela Keselman, dirigida a nens d'entre 4 i 8 anys. L'obra va estar interpretada per la companyia de Teatre Fantasia en Negre, especialitzada a crear espectacles amb llum negra en els quals domina el colorit i el visual. La companyia Fantasia en Negre està realitzant una gira que va començar al febrer, representant l'obra per distintes poblacions

del País Valencià. Aquesta obra de teatre infantil combina dos àmbits d'aprenentatge dirigits a potenciar la creativitat infantil a

través de la tècnica teatral i pel joc de llum i color que caracteritza el treball peculiar de la companyia Fantasia en Negre

Directora/ CRISTINA GARCIA
 Cap de Redacció/ JORDI MAURA
 Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
 LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
 JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
 SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ F
 CUC, XAVIER BUR
 MUSSOL, CARLES
 JOSEP V. TAUS, T
 SEGARRA, ROBE
 Fotografies/ NATALIA

Charro de Jalisco

text THE CAPTAIN OF LOVE

23/04/05 PIEL LATINA

Amb la pretensió de cobrir tots els esdeveniments i tenint en compte la riquesa multiracial de la nostra societat, el nostre equip de producció amb el Captain al capdavant, va pujar fins el poble per, per personar-se en les immediacions de Piel Latina i gaudir de la música Mexicana amb l'actuació del mariachi, Charro de Jalisco.

El Charro de Jalisco que provenen de Xiapas però actualment estan afincats a Madrid presentaren la seva formació amb guitarra, guitarró, acordió i trompeta. L'actuació va començar amb molt de nivell amb la versió d'"El rey", de José Alfredo Giménez, per continuar amb "Jalisco" i tot un seguit de ranxeres i corridos mexicans.

Aquestes melodies van omplir de bons records el Captain, que rememorava el seu jovent durant els concerts de festes d'agost a la pista del col·legi del Marqués. Allí també va haver música mexicana amb el clàssic Dúo Gala i les actuacions triomfals d'en Bigote

Arrocet. Però açò són ja velles històries.

Plenament ja en l'ambient, un company equatorià ens comentava que en les seves terres, la gent viu molt la nit al carrer i que no torna a casa fins no haver petat tots els diners. Ara, a Benicarló, es troben als bars hispanos on es reuneixen per no perdre la seva identitat ni les seves tradicions.

La festa pujava de tot i el Captain evocant les conquestes dels grans descobridors, es va posar a xerrar amb una encisadora colombiana que no entenia per què a Espanya es conversa tant, a ells no els agrada tant parlar i prefereixen passar a l'acció i ballar "juntitos i bien agarraditos". I així fins ben entrada la nit vam poder navegar per altres móns i somiar un poc amb el paradís.

Campanya roïna de carxofes

text NATÀLIA SANZ

El Consell Regulador de la Denominació d'Origen Carxofa de Benicarló ha fet balanç de la campanya d'enguany. Tot i que encara no es coneixen les dades definitives, les gelades que han afectat el terme municipal de Benicarló al llarg d'este hivern, han aconseguit que des del Consell Regulador es parle de "dos temporades: abans de les gelades i un altra després". Així,

abans de les gelades, la campanya de la carxofa començava amb preus alts, que feien pensar que es podria superar els beneficis de l'any passat. Malgrat això, al llarg de dos mesos durant este hivern, les desfavorables condicions climàtiques han impedit que la carxofa es pugui comercialitzar amb el segell de la denominació d'origen carxofa de Benicarló. Ara, que la planta ha tornat a rebrotar gràcies a les temperatures primaverales, el producte ja no té les qualitats òptimes, perquè la mata

està pràcticament esgotada.

En este sentit, entre el setanta i el vuitanta per cent de la producció està dedicant-se ja a la indústria conservera. La resta encara es comercialitza davall el segell de qualitat i és molt probable que es faça durant tot el mes de maig. A falta de les dades definitives de la campanya, resulta evident, no obstant, que este no ha sigut un bon any per a la carxofa de Benicarló.

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Gent que no volem anar a mart (2)

El filòsof Jorge Riechmann, en el llibre que té per títol el mateix que aquest article, afirma que el creixement econòmic desbocat du, necessàriament, a l'explotació de l'espai. L'esgotament de recursos i la degradació planetària per la contami-

nació seran els límits al creixement. El sistema capitalista ha tingut dues grans crisis, la primera causada per l'excés de producció -divendres negre de 1929- fou solucionada pel fordisme -producció en cadena i societat de consum- i les teories de Keynes. La segona crisi és l'ecològica o mediambiental que, be es nega, be es confia en la combinació de tecnologia i mercat per superar-la. I si no, ens queda l'espai.

La Guerra freda entre Estats Units (EUA) i la Unió Soviètica (URSS) afavorí la investigació espacial. La posada en òrbita del primer satèl·lit l'octubre de 1957, l'Sputnik 1, per part de la URSS inicià la carrera espacial. El primer astronauta, Yuri Gagarin, fou llançat en 1961. L'avantatge soviètic en els primers anys de la carrera espacial provocà que el president nord-americà John F Kennedy posés en marxa el projecte Apolo, amb l'objectiu de dur un home a la Lluna, abans de l'acabament dels 60. Fou el 20 de juliol de 1969 quan un home, Neil Amstrong, xafà la superfície lunar per primer cop en la missió Apolo XI. El programa fou conclòs amb el vol de l'Apolo XVII l'any 1972. Els següents anys es llançaren moltes sondes no tripulades - Viking, Voyager...- a diversos planetes del Sistema Solar. Els programes posteriors van promoure les estacions espacials com les Salyut o Mir soviètiques o l'Skylab nord-americana. Unió Europea, (UE) Canadà, Japó, EUA i URSS suporten el projecte d'Estació Espacial Internacional (ISS) que inicià la seva construcció l'any 1998. Els EUA, des de 1980, desenrotllaren la llançadora o transbordador espacial, un avió espacial tripulat de diversos usos, dissenyat per a enlairar-se i entrar en òrbita portant naus espacials. Durant la dècada dels 80, la UE s'incorporà a la carrera espacial amb el programa Ariane. Xina, amb el seu primer vol orbital l'any 1999, entrà a també en la cursa.

En gener de 2004, el president George Bush anuncià una "nova visió" en l'exploració espacial nord-americana del Sistema Solar. Fixà un programa a llarg termini per a la NASA. En primer lloc es completarà la construcció de la ISS en 2010 i es jubilaran les llançadores espacials. Es desenvoluparà un nou vehicle espacial tripulat de propulsió nuclear interplanetari per a 2014. Es tornarà a la Lluna en 2015 i s'establirà una base permanent al voltant de 2020. Des de la Lluna, s'espera enviar missions tripulades a Mart cap a 2030.

I després, es continuarà explorant la resta del Sistema Solar i més enllà. Amb aquest programa, es vol aconseguir la supremacia tecnològica i militar espacials d'EUA front els nous participants de la carrera espacial. També es vol afavorir l'entrada de les

empreses privades a l'exploració espacial.

El triomf del neoliberalisme a finals del segle XX reafirmà la voluntat dels interessos privats d'entrar en la carrera espacial. L'any 1996 es fixà el Premi Ansari X, dotat amb 10 milions de dòlars, per a la primera empresa privada que posés una nau a l'espai exterior. A finals de 2004, la nau SpaceShipOne del multimilionari Paul Allen ho aconseguí. Denis Tito, multimilionari californià, fou el primer turista espacial per viatjar en una càpsula Soyuz l'any 2001. Una empresa immobiliària nord-americana Lunar Embassy ha venut solars de la Lluna a més de dos milions i mig de persones. La legislació internacional - Tractat de l'Espai Ultraterrestre de l'ONU de 1967- prohibeix enregistrar com a propi qualsevol objecte extraterrestre. El programa de Bush ha rellançat molts d'aquests projectes. John Lewis, directiu de la NASA, afirmà que "el futur de l'exploració espacial passarà necessàriament per l'explotació de l'espai. L'univers està farcit de minerals i energia". La petrolera Halliburton -famosa per la seva actuació a l'Iraq- treballa amb la NASA en el desenvolupament de noves tecnologies adaptades al planeta Mart.

Els grans projectes de colonització de l'espai es troben amb la dificultat de mantenir condicions favorables a la vida humana, de forma duradora fora, de la Terra. Primer es farà en bases, per a més endavant es parla d'enginyeria planetària o "terraformació". Amb aquest terme es designa el conjunt d'operacions que caldria realitzar per a que un planeta fora habitable per a l'espècie humana. Per a Mart, caldria augmentar la seva temperatura, que l'aigua líquida flueixi i reduir la radiació ultraviolada -Mart no té capa d'ozó. Després, una combinació adequada de bacteris podria fer-lo habitable. És creïble la terraformació o, ara per ara, sols ciència-ficció?

A principis dels anys 90, el projecte Biosfera-2 pretenia provar que la vida humana pot ser sustentada de forma independent en bombolles hermètiques en qualsevol lloc del Sistema Solar. Fou un fracàs. No sabem reproduir un sistema que ens proporcioni el mateix que fan els ecosistemes naturals de forma gratuïta. La Terra segueix sent l'única llar conegut que pot mantenir vida i, especialment, vida humana.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 482

text EL LECTOR

Aquesta setmana no aniré amb familiaritats de cap tipus i tornaré a la línia habitual de guardar una certa -alhora que discreta- distància, perquè el respecte i la dignitat del seu càrrec són mereixedors d'això i molt més i, a més, ja m'ha passat. He de reconèixer que la feina de directora d'aquest setmanari és digna de la més gran de les admiracions, per això li seguiré guardant la màxima consideració.

Aquesta setmana han publicat una notícia que ha colpit el meu interior d'una manera notable. He vist les "fotos" (és un dir) de l'enderroc de l'antic cinema Capitol i he sentit que una part de la meua vida se n'anava amb la runa que s'emportaven els camions. Recordo les sessions de les quatre de la tarda per a xiquets, les pel·lícules de Tarzan, però sobretot recordo l'olor a mongetes i el cruixir del terra quan s'enfilava el passadís central cap al seient. Recordo les multitudinàries sessions numerades de les sis de la tarda, les primeres pel·lícules per a majors de divuit anys, la negativa del porter a deixar-nos entrar perquè encara no teníem el carnet d'identitat, les cues que es feien al llarg del carrer Sant Joan davant les taquilles, la propaganda de "La Macaria", la llanterna de l'acomodador buscant en la foscor el causant de l'aldarull, la gent que venia dels pobles del voltant a veure les primeres pel·lícules de camal curt, aquelles llums rodones que s'apagaven poc a poc, el NODO, els tràilers, la fila dels mancs, les botelles buides rodolant

per baix dels seients, les pel·lícules de Bruce Lee que feien entre setmana, els cartells amb llum que hi havia al costat del Rubio que ens informava de les pel·lícules de la setmana... no acabaria mai d'explicar-ho. Ens quedem sense cap cinema al poble. Ara hem d'agafar el cotxe sense saber quines pel·lícules fan perquè no hi ha cap lloc on informar-nos. Suposo que és llei de vida i no hi ha altre remei que resignar-se i anar veient com van caient els nostres escenaris de joventut. No hi ha res que es resista al pas del temps ni a la febre especuladora de la construcció. Suposo que deu ser el que toca i punt.

Tema de la setmana. Sant Gregori. No falten gairebé dues setmanes per a la festa? Sí que tenen ganes d'anar de romeria. Suposo que això és una mostra d'originalitat, ja que després de llegir atentament tot l'assumpte m'he adonat que l'article és prou amè i ens conta coses que jo no sabia, encara que em sembla una mica exagerat això de l'"antivírus" del nostre camp. Tinc ganes de vore les pintures murals i els personatges que hi deuen sortir. Ja m'hi fixaré, ja.

Reunió de l'alcalde amb el subdelegat del govern central. He arribat a la conclusió que no s'ha aclarit gran cosa i que el senyor Calles farà tot el que podrà -que no serà molt- i que no sabem si tindrem alguna cosa ni quan la tindrem si la tenim. No podia faltar un recordatori a l'anterior alcalde com a homenatge a la seua deixadesa i al meninfotisme que tan ha practicat al llarg dels anys que ha estat al capdavant del poble.

Això del Fòrum de participació

encara no ho entenc. Ja en parlarem quan estiga la cosa una mica més clara, encara que suposo que l'amic Robes ja deu estar esmolant la guillotina al respecte.

Veig que els tafaners se n'assabenten de tot allò que passa pel poble. M'ha fet gràcia això dels sopars de les penyes. Tan mudats que van ells, amb les seues corbates i els seus vestits, i elles amb els seus models i rams de flors. Els restaurants se'ls deuen rifar.

Torna el Samaruc, parlant-nos dels matrimonis entre homosexuals. Ara resulta que qui més s'hi oposa és l'Església. Em sembla que Ratzinger (es deu escriure així) ens excomunicarà a tots. Normal, tots estem en pecat mortal.

Jo, a l'igual que Pere Bausà, tampoc no vull anar a mart. Que se'n vagen Bush i el seu amic Ànsar i que no tornen. També se m'acuden altre noms, però ompliria la fulla. Ara resulta que Robes escriu mentre escolta "motetos" en lloc de "moteles". No m'estranya que després escriga les coses que escriu. Segarra parla d'escàndol arbitral. Ell mateix explica amb tota claredat el problema que tenim amb els àrbitres. Sobren comentaris.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Quin embolic s'han fet amb les carxofes i les panissoles! Els alumnes del Coromines deuen estar amb la mosca darrere l'orella.

No sé a sant de què han posat això de l'univers fallero. A més a més, amb faltes d'ortografia. De pena.

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

Centenari de Jules Verne

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Aquest any, no només es celebra el centenari de "El Quixot", sinó també el d'un altre escriptor força important Jules Verne. Jules Verne va néixer a Nantes, el 8 de febrer de 1828, fill de l'advocat Pierre Verne, es va veure obligat a seguir la carrera del seu pare, malgrat que ell, era volgut ser mariner i aventurer. Tenia una gran curiositat per la ciència, va assolir un saber enciclopèdic, que juntament amb els relats dels seus amics exploradors, amb els que se reunia al Cercle de la Premsa científica de París, el van portar a crear un nou gènere literari "la novel·la de la ciència".

L'any 1862, coneix l'editor Jules Hatzel, que li fa un contracte en exclusiva per a vint anys, i publica entre 1864 i 1874 a un ritme febril.

El 1889 és elegit conseller municipal en l'Ajuntament d'Amiens, i desenvolupa una interessant tasca en urbanisme i educació. En aquesta localitat morirà el 24 de març de 1905.

L'obra de Jules Verne arrossega l'estigma d'estar adreçada al lector juvenil, però nosaltres pensem que com qualsevol obra de qualitat pot ser interessant per a

qualsevol tipus de públic. A continuació farem una xicoteta selecció de les seues obres més destacades.

Cinc setmanes amb globus (1863), L'explorador Samuel Fergusson, pretén travessar Àfrica amb globus. Segurament és la primera visió de la Terra a vista d'ocell i amb descripcions detallades de la seua geografia.

Viatge al centre de la Terra (1864), Un jeroglífic medieval cau per casualitat en mans del professor Lidenbrock, i això desencadena el viatge més espectacular del segle XIX.

De la Terra a la Lluna (1865), el somni etern d'arribar a la Lluna, és l'eix al voltant del qual gira aquesta novel·la.

Els fills del capità Grant (1865), Lord Glenarvan navega per les costes de Sudamèrica, Austràlia i l'Oceà Pacífic. En l'estómac d'un tauró troben una botella amb un missatge desesperat que desencadenarà les més inesperades aventures.

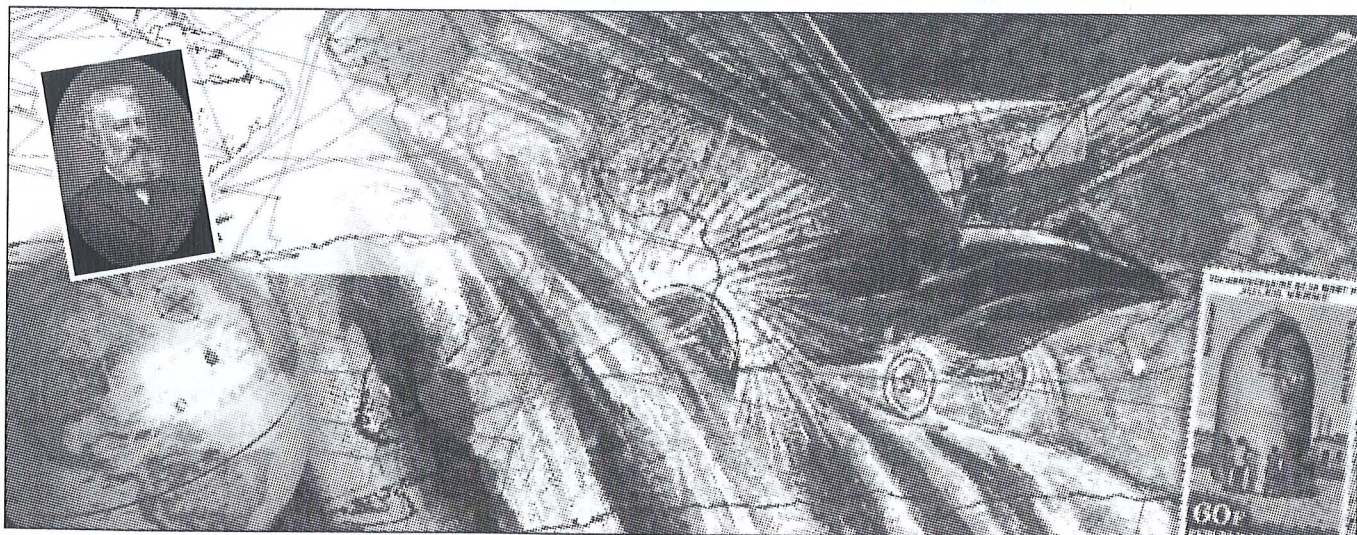
Vint mil llegües de viatge submarí (1869), Narra les extraordinàries aventures del llegendari capità Nemo, la seua passió per la mar i el seu individualisme llibertari, reflecteixen en bona mesura els trets de caràcter del seu creador.

La volta al món en 80 dies (1872). La conquesta i el domini de la natura per la societat industrial és el tema central d'aquesta novel·la, a la que l'autor dóna un tractament humorístic que enllaça amb la seua experiència juvenil com a autor de teatre de bulevard.

L'illa misteriosa (1874). Actualització del mite de Robinson. És la variant més coneguda i també més aconseguida, de les diferents aproximacions que Verne va fer a aquest tema, de tan destacada presència en el seu univers literari.

Miguel Strogoff (1876). Miguel Strogoff, és un agent secret del tsar de Rússia. Ha d'actuar d'incògnit i vèncer totes les dificultats que sortiquen al seu pas. La seua missió es portar un important missatge a l'altre extrem de l'imperi, que en aquesta època estava ple d'alçaments i guerres.

Els llibres de Jules Verne són molt fàcils de trobar al mercat, en castellà les més acurades són les de la col·lecció "Tus Libros", d'Anaya, però també són recomanables les de Gaviota, SM, Edebé i Vicens - Vives. I en català els principals títols els trobareu en La Galera, La Magrana i Edicions Bromera.

Guanyem al Borriana pels péls

text GREGORIO SEGARRA

Benicarló Juvenil, 3 - Borriana, 2

Alineació del Benicarló Juvenil: Jorge, Fibla, Terán, Víctor González, Foix, Jordi (Alberto 73'), Juanjo, Víctor Esbrí, Marcos (Santi 75'), Pío (Pérez 85') i Gumbau.

El Juvenil, massacrada el diumenge anterior a Sagunt, es presentava amb les baixes de Seva, Irigaray, Peinado, Àlex, Emilio i Fuentes, però els teòrics suplents van demostrar que estan a l'altura dels titulars i es van batre el coure en un partit que, a pesar de l'atapeït del marcador, va tenir controlat tot el temps excepte els minuts finals, en els quals el Borriana hagués pogut empatar el partit. Pío, Jordi i Gumbau, de penal, van estar els golejadors benicarlandos i Víctor Esbrí, una vegada més, el millor dels "rojillos". Ara a guanyar tot el que queda i esperar que punxen Puçol i Alboraià, perquè després del descens del Juvenil "A" del Castelló, probablement siga el tercer el que jugue la promoció d'ascens.

Resultats del C.F. Benihort:

Dissabte passat va visitar les pistes d'atletisme altre clàssic de la categoria: el Nules. El partit corresponent a la categoria Infantil va ser molt entretingut i igualat, però els

visitants van ser més efectius cara a la porteria contrària. El 0-2 del marcador final pot catalogar-se com just. El Cadet va tenir un os dur de rosegar. El Nules va demostrar que li té presa bé la mesura al Benihort aquesta temporada i que el 2-0 del partit d'anada no va ser

casualitat, però van perdonar amb excés i com sol ocórrer en aquests casos, qui perdona acaba pagant-lo. En l'últim minut, una de les poques jugades bones de la davantera albiceleste en tot el partit va finalitzar en el gol de la victòria per a un equip que, segons abans, hagués signat l'empat. De totes maneres, els tres punts aconseguits pel Cadet resulten valuossíssims de cara a la consecució del tercer lloc.

Quant al futbol-7, el Benjamí "A se" va proclamar matemàticament campió de Lliga mancant 3 jornades, ja que després de la seva victòria (27-1) contra el Peníscola, avantatja en 9 punts al Sant Mateu, 2º classificat, i té l'average a favor, pel que ja resulta inassolible. L'Aleví "A" va tenir una difícil papereta contra el Peníscola, ja que a pesar del marcador (6-0), en la primera part tan sols van aconseguir un gol. Només al final, quan els visitants es van enfonsar físicament, van poder, els de Jose Viñes, golejar el seu rival.

L'Indret perd a Torrent

text C.H.INDRET

B.M. TORRENT - 34

C.H. INDRET PENÍSCOLA - 26

El passat dissabte dia 30, el Torrent pot ser jugués el seu millor partir de la temporada.

En aquesta ocasió la víctima va ser l'Indret Peníscola en la seua visita al Pavelló Villacarmen.

La importància dels dos punts en joc corresponent principalment als interessos dels visitants, ja que el Torrent pràcticament té assegurat el descens de categoria.

El poderós començament de l'Indret Peníscola va sorprendre la defensa dels valencians mostrant una pobre defensa 6-0, fet que els va obligar a variar-la a una 5-1 pressionant.

La efectivitat demostrada fins a eixe moment pels Peníscolans va anar minvant en el decurs dels últims 10 minuts de la primera part, aconseguint avançar-se en el marcador fins a una clara avantatja de 15-13 a favor dels locals.

En la segona part, la dinàmica imposada pel Torrent va anar a més.

La defensa Peníscolana no va estar encertada i assoles se recolzava en la efectivitat dels llançaments exteriors del lateral Conrado Monterde.

L'actuació arbitral va ser desastrosa.

B. M. TORRENT - Garrido (3), Fernández (4), Martínez (1), Amador Martínez (4), Romero (2), Menchero (2), Vidal (1), Montoro (9), Maestro (8)

C.H. INDRET PENÍSCOLA
Herrero (3), París (3), Antón (6), Segarra (1), Monterde (13)

Empat en família

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Semblarà un tòpic i és possible que ho siga, però ni sé els anys que no havia vist un partit del Benicarló amb tan poquets espectadors. Res, quatre gats, sense comptar els participants directes en l'esdeveniment esportiu n'èrem cent trenta-tres (inclòs, això sí, tot l'entorn, és a dir, pares, nòvies, amics i parents en diferents graus de consanguinitat amb els futbolistes, membres de la canallesca i tres números de la benemèrita institució fundada pel Duque de Ahumada). Amb aquest ambient seria del tot comprensible que la Junta Directiva dedícara plegar. Sortir al terreny de joc i contemplar la desolació de les grades i posar-se immediatament a fer números per calcular que no s'ha tret ni per pagar-li la gasolina a l'àrbitre ha de ser desencoratjador. Sí que és cert que el Benicarló ja no es jugava res, que era el primer diumenge de comunions, que feia més calor de la desitjable... però no ser-ne ni doscents, és per enviar-ho tot a pas-tar fang.

Fa un parell de setmanes, tot el món n'està ben assabentat, el nou senyor alcalde va decidir deixar-se caure pel Municipal de la Carxofa per copsar l'ambient i per entrar en contacte amb la gent que està al capdavant de tot aquest fandango nostre. Suposo que deguera prendre nota que és del tot necessari el recolzament de l'Ajuntament per tal d'aconseguir que el Benicarló recupere l'esplendor que en altres temps passats va tindre. Una miqueta de llustre més que siga. També és possible, no ho sé, que pensara que com som una afició de segona regional -compte, no els qui hi anem, que tenim ben alta la nostra autoestima i ens considerem de

primera divisió-, que més val deixar-ho córrer tot. El cas és que el senyor Escuder aquesta setmana ja no va aparèixer pel camp i en vaig sentir de tots els colors. Perdó, no de tots els colors, no, només d'un color. Va haver qui em va dir que igual a l'alcalde tampoc no li agrada el futbol sala, però com que al pavelló hi ha més potencials votants, no li importava passar-s'hi algun dissabte de vesprada... clar, al futbol no van més que quatre fanàtics i que, per a més inri, ja tenen la seua tendència política ben definida. Deu ser cert, però si per ser alcalde de Benicarló has de ser aficionat al futbol em penso que els candidats es podrien comptar amb els dits d'una mà, no?

Com deia, quatre, n'èrem quatre i el gat. I encara vaig tindre temps de filosofar amb un espectador amic i pare de futbolista sobre la inoperància del Benicarló de cara a porta. Es lamentava l'home que els nostres davanters pretenien entrar amb l'esfèrica fins la mateixa línia de gol i que així era poc menys que impossible marcar un gol davant l'autobús que havia estacionat l'entrenador del Borriol a la seua àrea. Hi vaig discrepar. El gol és la salsa del futbol, com més gols més bonic, m'insistia. I jo trobo que no. Xutar xutar no xutàvem massa, però els nostres davanters se'n van atipar de fer driblells espectaculars i fines prodigioses, de trencar una i una altra vegada les cintures dels trenta defenses de l'equip foraster i encara així, de xutar en set o vuit ocasions amb evident perill. Sí, però així, amb tanta filigrana (no en deia filigranes ell) no en farem ni un m'etzibava; i què, havíem anat a guanyar o a vore futbol. Ja fa setmanes que ens importa un rave la victòria. Enguany el Benicarló té una troupé de malabaristes agosarats que ho intenten sempre tot i a mi, que amb poquet en tinc prou, ja em va bé,

encara que no guanyem.

El partit va ser, com es pot deduir, un continu atac i gol dels nostres, però per aquells misteris insondables que la vida ens depara, va ser el Borriol qui es va avançar en el marcador en l'únic contraatac de què va disposar en tota la vesprada. Als pocs minuts l'àrbitre va sancionar els de la Plana amb un claríssim penal (com tots els que ens xiulen a favor) que Caballero va materialitzar sense problemes. I és curiós, gairebé increïble, que no en marcàrem cap més.

A destacar la presència en les files borriolenques de Dauder, un veterà curtíssim en aquestes categories i que si no ha fet els quaranta ben poquets li'n faltaran. Ací l'he vist amb el Castelló amateur, l'Onda, l'Alcora, el Xert, el Benicàssim, el Betxí... i no es fa vell, el canalla. Es maneja poc, sap col·locar-se i tot i que ja tinga una cintura preocupant encara està per, si més no, complir.

I ja n'hi ha prou. Ara diumenge vinent anem al camp del Castelló amateur, líder del grup, i a l'altre ja acomiadem la temporada jugant a casa contra l'últim equip que encara ens falta per jugar i que, naturalment, no sé quin és.

LA NOTA. Un dels correspon-sals de la premsa seriosa va arribar tard al camp i més mudat del que és habitual. El que deia, les comunions.

LA SENTÈNCIA. "¡Árbitro, eres un talibán!", un dels clàssics del Municipal de la Carxofa.

EN OTRO ORDEN DE COSAS. Que si que degueren jugar aquests de segona regional?

Atletisme a Castelló

text C.A.BAIX MAESTRAT

El 30 d'abril a les pistes de Castelló va tindre lloc el Provincial Cadet-Juvenil, amb la participació d'atletes del Baix Maestrat. Cristina Monforte va participar en el 300MLL fent 2ª amb 44"83 i en Triple 3ª amb 9'70m. Anna Delshorts en Triple 2º Juv. amb 9'80m i en disc amb una marca de 25'25m. Nacho Violat en el 1500 Obst. 5è cadet amb 6'15"52 i Iñaki Giner 4t. cadet amb 5'45"09 i 3er amb 2'50m en Perxa. Fran Sastre 2n. juvenil amb 2'80m i 1er en Alçada amb 1'71m. Isabel Fabregat en el 600MLL 2ª cadet amb 1'48"57. També va participar l'atleta benicarlando de la Diputació, Carlos Fabregat en el 1500 Obst. fent 2n..

També es va fer un control participant Elisabet Delshorts en Triple, fent 1ª amb 9'77m i 1ª en

Alçada amb 1'50m i Francisco García en Disc amb 24'37m, 10'91m en Triple i 5è amb 25"56 en el 200 MLL.

El mateix dia es va córrer la

XXª Mitja Marató Port de Sagunt amb la participació de dos fondistes del Baix Maestrat: Javier Domínguez i Vicent Borràs.

Campions d'Handbol Al·leví a Peníscola

text C.H.BENICARLÓ

Centenars de persones animaven aquest dissabte dia 30 als xiquets i xiquetes finalistes de la Lliga d'handbol Baix Maestrat en el Pavelló Polisportiu de Peníscola.

Des de el passat mes de desembre es jugaven les competicions entre els diferents pobles de la nostra comarca i, dels 12 equips que participaven en aquesta Lliga provenint de 10 pobles (Alcalá, Alcossebre, Benicarló, Càlig, Canet lo Roig, Cervera, Peníscola, Santa Magdalena, Sant Jordi i Traiguera), 4 equips van arribar a la final i es

disputaven els diferents trofeus: BENICARLÓ MASCULÍ, PENÍSCOLA, ST. JORDI i BENICARLÓ FEMENÍ.

Les finals van començar a les 9,30 hores i prop de les 13,30 acabava el últim i emocionant partit que va enfrontar als xiquets del Benicarló amb els del Peníscola.

En un ambient de molta alegria per part dels uns i un poc de tristesa per part dels altres, els 4 equips finalistes van rebre finalment de mans del Delegat d'handbol Els Ports Maestrat, Pepe Forés, i del President del Club Handbol Benicarló, Enric Bayarri, la seua

recompensa: una copa i una samarreta deampions per cadascú.

Després dels trofeus, es va oferir una torrà per agrair als xiquets i xiquetes el seu esforç i el seu entusiasme però també per agrair als pares, familiars i a l'afició en general el seu suport.

CLASSIFICACIÓ FINAL LLIGA 30. 4. 2005

1. - BENICARLÓ MASCULÍ
2. - PENÍSCOLA
3. - ST. JORDI
4. - BENICARLÓ FEMENÍ

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

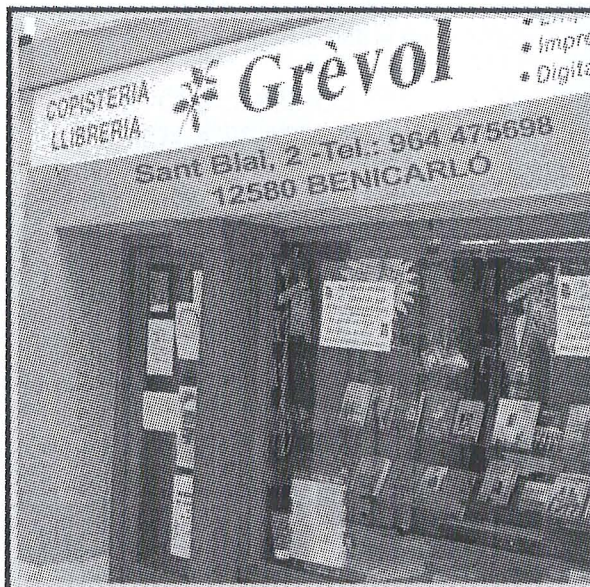
subscriu-te !!!

laveu debenicarlo

Per Xavi Burriel

La presèèèèènciaaaaa

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores